

Nr. 16
An. VIII
1884.

Gherl'a
15/27
Aug.

FAMILIARITATEA

Apare in 1/13 si 15/27 a luni. — Pretiulu pre unu anu e 4 fl., $\frac{1}{2}$ anu 2 fl.
pentru Romani'a pre anu 10 franci — lei noi.

Unu amoru vechiu si altulu nou.

Scena in versuri.

— Se petrece in unu satu din Romani'a in 1878. —

Persónele:

- Olivescu** — proprietariu 40 ani.
Silvi'a — fi'ca lui Olivescu 17 ani, —
Adel'a — gubernant'a Silviei 36 ani. —
Severu — capitanu in armat'a romana si amoresulu Silviei 27 ani —
Florea — servitoriu la Severu si soldatu 28 ani —

Teatrulu reprezenta o odaia elegantu mobilata, usia in stênga si ferestra in fundu si in drept'a unu claviru in medilocu mésa si 3 scaune.

Scen'a I.

Silvi'a — Adel'a.

Silvi'a.

S'a dusu, si nu mai vine si viéti'a mea de-atunci,
E plina de necasuri de chinuri si de munci.
Prein tieri necunoscuté vá trece elu pribeagu,
Si nime nu-lu va strînge la sinulu seu cu dragu.
Streinu e elu departe streina-su aici eu,
Câci unulu fâra altulu noi suferimú mereu.
O! déca-ar' aveá ceriulu de noi doi îndurare
Ne-ar' asiediá departe de a lunei sgomotu mare,
Acolo unde nime, nici candu n'a locuitu,
Atunci de-amu schimbá tier'a si loculu nost iubitu,
Si totusi nici odata streini nu ne-amu numi,
Streinu este acel'a ce n'are, ce iubi.
Dar' noi din dulce amóre, ne-amu tiese traiu seninu,
Departé de a lunei durere si suspinu. —

Si din amorulu nostru ne-amu face o comóra,
De fericiri eterne ce-n vécuri n'au se móra.

Cade pre gânduri duna o pausa. —

Dar' vai! elu e departe, si lupta pentru tiéra,
La-a nóstra despartire mi-a disu: Veni-voiu éra,
„Si atunci ce fericire in lume a trai
„In tiéra — ne-atérnata de Tin' iubitu a fi.

--- Cade ér' pe gânduri uitandu-se în-ainte. —

Adel'a.

Prea multu 'ti frementi gândulu, o dulce soriora,
Si scii cá gândulu mare viéti'a o omóra.
De-i scrisu cá fericirea in lume se-ti lucéscá,
Me crede nici resboiulu nu pote se-o opréscá;
Ér déca celu din ceriuri dureri ti-a destinatu
Atunci desiertu e totulu.

Silvi'a — visatórie. —

S'a dusu si m'a lasatu,

Si nici o scire n'aflu de dulcea lui fiintia,
Si trecu la nopti si dile in cruda suferintia. —

— Trediendu-se si privindu lungu la Adel'a ce o contempla. —

Adel'a mea iubita nu sci vre-o doftorie?
Ce póte se-mi aline durerea ast'a mie?
Câci simt pre di ce merge cum mergu catra mormentu,
O! dorulu si amorulu ne baga in pamentu!
Si cine scie, póte elu colo 'n tieri streine
Se-si uite si de tiéra, se-si uite chiar' de mine,
Câci crede Adelut'a barbatulu in amoru,
Nu e nici pre departe cá noi de sêmtitoriu.

Adel'a.

O! lasa-acestea gânduri, tu Silvia iubita!
Câci nu suntu pentru tine, tu esci o fericita,
Si atatu este de mare iubirea lui spre tine,

Incâtu candu 'ti vorbesce se ineaca de suspine.
Severu nu-i de acei ómeni, ce-si uita tíer'a s'a,
Nici pre a s'a iubita pre tine drag'a mea.
Elu tierei este gata a se jertí cu dragu,
Si numai de ace'a e astadi elu pribeagu,
Ér' pentru tine draga morire-ar' de-ar' poté
De diece ori.

Silvi'a.

O! candu-'lu voiu vedé —

Tu sci, la despartire mi-a dísu cu dulce glasu,
Astéptema iubita totu ast'feliu cum te lasu,
Si dupa datori'a ce am se implinescu,
Ti juru că 'n vecinicie cu Tine se traiescu...
...Dar' de atunci trecu díle si nopti de insomnie
Si nici o scire éta nu poté cá se-mi vie, —
Ér' tatalu mieu 'mi spune cu glasu nepasatoriu
Se uitu pre amoresu-'mi strigandu al' mieu amoru,
Căci nici odata densulu nu poté consêmtí
Se-mi implinésca dorulu cu elu a me 'nsotí. —
'Mi spune de avere, 'mi spune că i seracu,
Că vorb'a si portarea lui Severu lui nu-i placu, —
Si că-mi vá dá elu altu soçiu cu multu mai demnu de mine,
Dar' vai eu audiéndu-lu me ineaca mii suspine,
Căci anem'a ce-odata iubescce pre pamentu,
Conserva, pan' s'astupa sub gli'a de mormentu.
Si nu sciu cumu asiu face si nu sciu ce-asiu lucrá
Pre tatalu mieu eu cumv'a se-lu potu înduplecá.

— Dupa o pauza „emotionata.” —

O! de-siu aveá o mama, cum au altele 'n lume. —

Adel'a.

E dreptu, se aibi o mama ea parte-acum ti-ar' pune,
Dar' spunemi sorióra, candu mam'a ti-ai pierdutu?
In ce etate fost'ai? si o ai cunoscutu?...

Silvi'a.

Nu, eu erám mai mica, decâtu s'o potu cunósce,
Dar' tatalu mieu de mam'a, adese-mi povestescce,
Si 'mi spune-c'a fostu angeru, tramisu dein cériulu santu
Cá 'n raiu se-i schimbe viéti'a aici'a pre pamentu.
Dar' vai! venindu odata dein alte tieri pre mare,
Escatus'au unu viforu si fora îndurare,
A spartu si nai'a unde noi trei calatoreamu.
O câtu erá de bine acolo de mureamu!
Cu mama mea, căci dēns'a de valuri n'a scapatu,
Si de atunci n'am mama plângu neincetatu.

— plange. Adel'a plangandu si ea o stringe in braçie cu transportu. —

Adel'a.

O! nu te teme draga! căci colo dintre stele,
Vighiaza a t'a mama, privindu-te cu jele,
Si cându esci in necasuri se róga pentru tine,
Si atunci, atunci totu reulu curundu se face 'n bine.
Deci radieme-te draga pre dulce maic'a t'a
Si credeme dragutia, că totu vei triumfá,
Abia trei luni de díle de candu sum langa tine,
Si tu de-atunci continuu petreci totu in suspine,
Unu angeru cá si tine n'ar' trebuí se plânga
Nici ochii tei albastrii in lacrimi se se stinga.

Scen'a II.

Silvi'a—Florea.

Florea — intra sficiosu. —

Mi-a dísu se asceptu aici'a.

— privindu eleganti'a chiliei. —

Ce mare impotrivre,

Intre acésta casa si-a nostra din ostire,
Ia, uite ce oglinde, te vedi cu totu-'n ele, —
Se amu si eu de-acestea le-asiu da Ilenei miele,
Se se chichésca in ele... dar' éta cine vine —
Se-mi dregu o tír' musteti'a, se-mi steá si mie bine.

Silvi'a — voiósa. —

A Floreo! spune ce vesti adaci dein departare!?

Florea — facandu salutulu militarescu. —

Nu multe Domnisióra dar' vestea cea mai mare,
E că acusi sosescce si Domnulu Capitanulu.

Silvi'a.

Ce face capitanulu

Florea.

Stá tristu mereu sermanulu,

Si adese 'n foculu luptei te pomenea mereu,
Numindu-te pre nume, rogandu pre Ddieu,
Cá celu puçinu odata se póta se-ti vorbésca,
Si atunci despre amoru-i curatu se-ti povestésca.
Apoi dupa ce lupt'a mai incetá, si noi
Ne dámu de-o parte singuri, noi singuri amendoi
Si ne spuneámu necasulu si dorulu ce purtámu
Sámtiám cum vine pacea si cum ne usiuramu.

Silvi'a.

Dar' bine, Floreo spune-'mi ce ve vorbeati atunci?
Dar' si tu cunosci Floreo! a dragosteloru munci?

Florea — tristu. —

Eu? da am gustatu si eu al' dragostei pacharu
Dar' dulce-i la gustare si apoi e multu amaru,
De nu iubeamu atát'a scapámu de unu doru cumplitu,
Căci scii — dragostea are dureri de suferitu.

— apoi ér' cu faci'a zimbitorie. —

Dar' a trecutu necasulu, si-acusi 'mi vei fi nasia,
Cu capitanulu nostru.

Silvi'a — rosíndu. —

Ia lasa Floreo lasa!

Si spune 'n foculu luptei n'ati fostu cumva raniti,
In câte lupte-avutati cu turcii otieliti.

Florea — cu mandria. —

O! lupte avutámu multe, pre ploi si pre ninsóre
Si nopti intregi si díle noi stám la vênátóre,
Ér' candu in calea nóstra, dedeámu de turci amblandu,
Ne aruncámu cá lei asupr'a loru strigandu:
Traiésca Romani'a si Carolu craiulu ei
Si 'ndata periá trup'a de turci, dein ochii miei. —
Dar' rane, (jalnicu) 'ti spun cu jale, că n'am avutu norocul
Se capetu baremu un'a, se sciu că-am gustatu foculu
Dein luptele cu Turcii. Aveamu inse noi rane
Cu Severu capitanulu, mai mari si mai tirane
Colea la inimiora Severu tanjiá mereu
Ér' eu plangeamu in taina dupa odorulu mieu. —

Acum'a me tramite Domnulu 'naintea lui,
Cà preste patru ore aici vá fi se-ti spuiu.

Silvia — cu bucurie. —

Ah! vine capitanulu? (in parte.) O! de ar' veni mai iute!

Florea,

Acumu trau bunu duduca! me ducu càci mai am multe
De ispravitu pe acasa.

Silvia.

[Florea se mergi cu bine,

Dar' scii cà Capitanulu cu buna séma vine?!

Florea — esîndu. —

Dá sciu cu buna séma! (in parte.) cà tare'lu mai doresce
Óre Ilean'a ast'feliu pre mine me iubescé?!

(Va urmá.)

GEORGIU SIMU.

LUCULUS.

— **Novela originala.** —

(Urmare.)

Georges se preumblá nervosu prin chili'a sa; elu
asceptá, cà sér'a se devie binisioru târdie, spre a se poté
repedi in villa Eldorado.

In familiile aristocrate de comunu fetiorii au multa
libertate si mamele nu se prea amesteca in treburile
aventuróse ale fiiloru. Acestia au apartamentulu lor
deosebi si servitori proprii, potu deci avé si secretele
loru, cà-ci nu suntu trasi la respundere.

Cu tenerulu nostru conte nu erá inse ast'feliu;
mum'a lui 'lu iubiá prea multu si tocmai de-ace'a dóra
'lu tiéneá in frâu.

Ea voiá se-i insufe numai idei mari, voiá cá elu
se studieze bine — se se faca unu barbatu stralucitu;
cà-ci cu tóte cà erá dama mare, judecat'a-i drépta si
nobila, pretiuá mai presusu de tóte aristocrati'a mintii
si a sufletului.

Lumea de adi e stricata, ér' Georges e teneru cu
indignatiune inflacarata, usioru ar' poté lunecá. Dar'
nu, ea nu-lu vá lasá inca câti-va ani de lângá sine, pâna
nu se vá statorí barbati'a intrénsulu, — atunci elu o
se fia perfectu... si prin urmare fericitu.

Ast'a erá logic'a ei.

Dêns'a trebuiá deci se scie despre tóte actiunile
lui; si grigeá strínsu, cá nu cumva elu sè se incurce in
vre-o aventura.

Dar' acestu sistemu alu ei lui Georges i-se parea
prea despoticu. Elu tacea, cà avea respectu mare de
mama-sa, in ascunsu inse, totu dupa ace'a 'si batea ca-
pulu dupa ce-i erá opritu.

Aprigu si nesocotitu in alegerea placeriloru, elu
'si propusese mai de multu dejá, cà daca se va inamora,
apoi ast'a sè se întemple numai in vre-o nevasta...

cà-ci greutatile cu cari este impreunata o ast'feliu de
relatiune, i-se pareá a o face mai pofita.

Dar' privilegiulu bunu nu mai voiá se vina, cà-ci
de câte ori 'si probase noroculu pre lângá neveste, de
atâtea ori, dumnealui fù respinsu cu energie... încátu
incepusè a se plânge deja in 'contr'a romantieriloru si
a-i acúsá de mincinosi carii scornescu in cartile lor
cà exista in lume neveste infidele cari se indragostescu
in câte-unu coconasiu frumosu — cá si elu.

Veni in fine dn'a Banatianu in calea lui, pentru
de-a-lu impecá cu bietii scrietori de romane.

Si ce fericitu si falosu se mai tiéneá elu acumu!
Inse... mam'a!... numai dêns'a de nu s'ar' amestecá
in tóte afacerile lui ast'a 'lu umiliá si necageá.

Ea 'lu tractéza inca totu cá pre unu pruncu, cu
tóte cà elu numai este atare, — nu, nu mai vré se fia!
Cum? cându elu s'amoriséza acumu in neveste... elu
o se incépa a fi liberu...

Aste sí-le dícea tinerulu Georges, asceptandu cu
nerabdare cá se se póta furisiá de-acasa.

Jolán erá singura, — cà-ci Luculus disgustatu dejá
de viéti'a-i conjugala 'si petrecea serile la més'a de jocu,

Dêns'a asceptá cu doru.

— Nici odata n'amu sciutu ce-i amorulu — cugetá
Jolán — inse 'mi pare, cà acumu iubescu...

Íi pareá, inse nu scia inca siguru, cà iubescé ori
ba;... totusi, agitatiunea in care se aflá, o autoriza me-
reu a crede, cà si dêns'a e capabila de a iubi, cu tóte
ca o voce ascunsá in fundulu inimii, cautá iara a des-
mintí acést'a, si a-i sioptí si acum'a, cá de alta data,
despre rangú si marire, — încátu s'ar' poté díce, cà
ace'a voce erá stapên'a, iar' amorulu numai servitoriulu
si intermediatoriulu ei.

Pe cându Jolán tocmai oftá: — „Dómne de-ar'
veni odata!“ — Georges intrá.

In ardórea s'a initiala, elu abiá avù rabdare de
a-o salutá prin câteva cuvinte, si indata se rapedi cu
braçiele deschise si cu grabire dupa dêns'a — cá unu
baiatu gurmandu dupa zaharicale, — si inbraçisandu-o,
o sarutá mai de multe ori dupa olalta.

Jolán n'avù tîmpu a díce nici unu cuventu, — de-
sele sarutari î-i inecáu graiulu; ea incepeá a suride de
atât'a impetuositate copilarésca.

— Ah, Jolán, scump'a mea, acest'a-i celu de-antâiu
momentu fericitu in viéti'a mea!... De ai scé câtu te
iubescu! Ce voiú face acumu fâra dt'a? dorulu me vá
nebuni.]

Intr'adeveru, Georges, — respunse ea — amêndoi
ne-amu lasatu rapiti de sèntimentalismu, ce'a ce a fostu
unu lucru neresonabilu din partea nóstra.

— Neresonabilu?... nu! — eschiamá elu, — lu-
cru mai bunu mai cu minte cá acest'a — aci o saruta
iara — nu mai póte fi!.. Altcumu, se nu te nelinis-
césca nimicu, drag'a mea, eu sum aici pentru cá se te

aperu de ori ce incidentu neplacutu ce tî s'aru potè întemplá, — terminá dînsulu, cu unu tonu de superbîe barbatésca.

— Banatianu vré inse a plecá poimáne catra casa si elu este acumu de-unu timpu fórte incapatínatu, — ce 'si propune, ace'a trebue sè se întemple.

— O, barbarulu! nu scie dînsulu cá „ce que femme veut, dieu le veut“!? Se nu asculte cându are asiá o nevasta — inse nu! potu lasá acést'a — continua elu turburatu, — dt'a, nevast'a altui'a... — Jolán! — sioptí apoi iara, — 'ti spui ca trebue se fi a mea... audi, cu totului numai a mea!...

— Georges, crede-me, 'ca esci primul pre care 'lu iubescu în viétia; ce se va alege de mine nu sciu, — sîmtu inse cá asiú fi in stare a merge pâna la estreme pentru amorulu meu.

— Fii tare increde-te in mine, voiú ispravi eu tóte asiá, cá se te poti despartí de barbatu si se deví soci'a mea...

Tóte acestea, le dícea coconasiulu cu unu aeru de protectoru si cu usiurintia, cá si cându ar' fi fostu vorb'a numai de-a bé o ciasca de cafea. Nu gândea la muma sa in minutulu acést'a, cá-ci póte atunci s'ar' fi descu-ragiatu incátv'a, ci mai bine voiá, a se-abandoná cu totulu sîmtírrii magulitóre, de a poté fi privitu prin Jolán de unu barbatu, care 'si are si elu vointiele proprii si putere esecutiva... Cá-ci acést'a este culmea doririloru tuturoru copilandriloru, cari incepu a sucí acele câteva fire abiá ivite, ce dînsii le numeseu cu fala — mustetie.

Contes'a Valler avea o presîntire; — se dusè deci pe la 11 óre in odai'a pruncului ei, ce'a ce facea din cându in cându, cá se se-asigure cá nu e dusu de-acása. Inzedaru, ea pricepea bene nobil'a s'a chiamare si in-grigirile-i materne eráu straordinare.

— Odaí'a lui Georges erá incuiata.

— François, — agrai ea pe servitoriulu fiului ei, — cum de a incuiatu contele usi'a? — ast'a n'a facutu-o nici odata.

— Eu nu sciu nemicu, me rogu, — respunse servitoriulu somnuros.

— Dóra s'a dusu de acasa? dara aici nu se incuie usile cându elu merge undev'a;... respunde, unde-i contele?

— Dlu conte dórme de-a-buna-séma, nu a esitu nicairi — mintí François, carele cunoscea severitatea contesei si de-ace'a nu voiá se tradeze pe tînerulu seu stapênu.

Contes'a nu mai insistá; cunoscea dejá probitatea acéstui servitoriú, cá mai bine s'ar' lasá a fi taiatu in bucati de cátu se tradeze pre conte.

Reintorsè deci in apartamentulu seu; chiamá apoi pre unulu din proprii sei servitori, pe betrânelulu si fidelulu polonu Dagomir. Acéstui'a í-i demandá se mérga indata la villa Eldorado si acolo se pândésca in apro-

pierea portii cá se védia, nu cumva Georges ese de acolo?

Servitoriulu mersè pe grabite si ajunsè nu preste multu inaintea viliei numite, ce erá situata pe-o colina in apropierea lacului; se postá apoi in umbr'a pomiloru de castanie si asceptá.

Preste unu patrariu de óra vediú pre conte esîndu pe pórtá; pasii sei eráu tragânati cá si cându i-aru fi cadîndu greu a se departá din acestu locu, ce dupa parerea lui merita acumu prea deplinu numirea de „Eldorado“...

Dagomir urmará mereu pe conte si privindu la mersulu lui leganatu 'si dícea: „De siguru a beutu prea multu champagne si nefîndu dedatu, i-s'a suitu in capu.“

Erá ceva dreptu in acést'a observatiune, numai cátu beti'a coconului, proveniá din cup'a lui Amoru si nu din a lui Bachus.

Ajungîndu pe 'quail Mont-Blanc, Georges incepù a-si grabi pasii. Iata cá se-aflá dejá pe punte, unde se opri pe unu minutu, cá se resufle, luându-si palari'a de pe capu si stergându-si fruntea de sudori; asiá de bucurosu ar' fi statu mai multisioru aici, unde Rhenulu curgea repede, selbaticu sub piciórele lui, dându unu susuru si recóre placuta pentru elu; dar vai, trebuiá se pornésca inainte cá s'ajunga acasa... In fine sosi. Voi se urce iute in odai'a s'a, dar o, fatalitate! contes'a í-i esí in cale si pana a nu pierde de veste, 'lu luá de braçiú si-lu condusè la ea.

— Fiiulu meu — í-i díse in tonu móle, — te-amu asceptatu cá-ci amu a-ti comunicá o noutate importanta: — noi trebue inca mâne se parasimu Geneva si se plecamu la Lemberg. Procesulu nostru celu mare, de care scii si tu, recere presenti'a mea acolo.

— Cumu asiá? — intrebá elu ingalfediéndu.

— Vei sci mai târdíu, — acumu inse nesmintitu se ne gatamu de duca.

— Mam'a ar' poté plecá singura de asta-data — observá elu — eu asiú remâné aici cá se iáu parte la escursiunea cea mare pe Mont-Blanc.

— Georges! accentuá contes'a cá-m severu — de unde atâ'ta impotrivire?

— Da, cá dt'a tractezi sí acum'a cu mine cá si cu unu copilu micu! eu nu potu avé vointie, nici a luá parte la cele mai nevinovate petreceri cá alti tovarasi de-ai mei — díse elu in tonu plângutoriu, ce'a ce-i dá unu aeru de pruncie.

— Déca o facu acést'a, este pentru binele teu. Mâne deci, vei plecá impreuna cu mine, cá se nu me urescu pe drumu... Asiá vréu.

— Oh! totu acestu despoticu „asiá vréu,“ — objectá Georges aredicându-si acumu capulu de-odata in susu, — permite-mi inse a-ti descoperi, cá si eu voiú se amu libertate, vointia, precumu au altii de vrést'a mea!

Pictorulu diligentu.

— Copilu ingratu ce esci; voiámu a te crutiá si a nu-ti aruncá in ochi aventur'a t'a, de care ar' trebui se rosiesci, dar' déca e asiá, apoi sum silita a-ti spune tóte. — E bine, scí, cà amorulu teu necalificabilu nu-i secretu inaintea mea! Nu voiu inse a te lasá se te incurci in ast'feliu de pecate, — aceste tragu blas teme dupa sine. Mai multu inca, barbatulu acelei neveste te póte aflá si apoi va provocá unu scandalu pe capulu teu. Tu esci usiuraticu, nu cugeti la urmari. In fine se-ti spuiu inca, — femeia ace'a e nedémna de amorulu teu, e o necredintiósa ce 'si tradéza soçulu!

Vediéndu Georges cà mum'a sa șcie tóte si ca nu póte negá, mai antáiu se gená, inse dupa ace'a nu mai cautá a ascunde nemicu, din contra elu luá unu aeru resolutu lapadându masc'a copilariei, cá omid'a ce parasindu-si starea tēraitóre se preface in ace'a ce natur'a i-a destinatu a fi — fluturu sburatoriu...

— Ast'a n'ar' fi lucru cavalerescu dela mine — incepù elu curagiosu — cá eu se lasu a se acusá de nedémna o femeia care deveni necredintiósa barbatului ei, numai pentru mine si amorulu mieu. — Pre acésta femeia eu o iubescu si o voiu scí si aপর! —

— Georges! nu me face se desperezu. Pentru ace'a te-amu crescutu cu atát'a ingrigire, cá acum se vina o retacita se-mi te seduca si facá neascultatoriu? Vrei se-ti uiti detorintiele? Dar' 'ti spunu inca odata, cá eu nu potu suferi se continui nebuni'a t'a, — si ai se alegi intre mine si ea. Déca o iubesci pe ea mai multu de câtu pe mam'a care traiesce numai pentru tine — apoi remâni!

Contes'a mai vorbi inca multu, desvoltandu o energie crescúnda si inaltiându-se la gradulu supremu alu autoritatii de mama, — încátu Georges, — carele pe lángha tóta usiurinti'a lui, in fundulu inimii erá bunu si adorá pe muma-sa, se dete in urma invinsu inaintea superioritatii ei.

Intr'alta dí, cunoscutii contesei primira unu biletu de adio, in care 'si esprimá parerea de reu asupr'a impregiurarii, cà treburá se plece asiá fara veste din Genev'a.

Iar' in ascunsu, Georges trimisè la Jolán pe François cu unu biletu de acestu cuprinsu:

— „Scump'a mea! — Nu desperá. Fusèi silitu a plecá pentru nesce afaceri urgente... ínse te voiu revedé. Fii numai in acceptare, speréza si cugeta la mine, precumu nu vá incetá de-a cugetá la tine acel'a care te iubescu

Georges.“ —

(Va urmá.)

Lucreti'a C. Olariu.

LOGODNIC'A CALARASIULUI GORJANU.

Intr'o séra lina pe-a Jiului vale
Florica treceá,
Lun'a radiósa luceá 'n a s'a cale,
Inse ea plângeá...

De-o data s'opresce pe iarba smaltata
Cu suave flori,
Ah! o data Dómnne, díse ea 'ntristata
In albele zori.

Pe-o nópte de vara calda si senina
Colea eu siedeám,
'Mi spuneam dorerea undei cristalina
Si mereu oftám...

Cându pe malu s'arata calaretiulu Mircea
Dulcele-mi iubitu
Care-a mie óra-mi spunea iubirea
Doru-i nesfērsitu.

Lun'a intre nori cu 'nctulu dispare...
Ceru-i turburatu
Si-o plóie adusa de-o rece suflare
Ne-a indepartatu!

Dar' la despartire mi-a juratu credintia
Pan' Palu seu finitu
I-amu spus si eu atuncea tainic'a-mi dorintia
Si ne-am logoditu.
Amu avutu dreptu martoru asta garofitia
Ce-acumu s'a trecut
Si semnu de logodna i-am datu o cositia
Si elu unu sarutu...

Eu me ducu Florico cá se-mi aperu tiér'a
Se 'nfrángu pe dusimanu
Si de m'oiu întórce vei fi sotiór'a
Bravului Romanu...

Cându sfērsi acestea dupa-o sarutare
Elu porni 'n galopu
Si de-atuncea dorulu m'aduce 'n serare
Sub estu betrânu popu!..

O luna cá diu'a domniá in natura
Si in Jiu se-oglindeá
Prin animi, prin plopi o suflare-usiora
Tainicu le siopteá...

De-odata de vale unu trapatu s'aude
Si unu cântu voiosu,
Unu soldatu cu calu-i s'abate din cale
Spre gârla in josu,

Florica 'lu vede alearga... si-i díce
Cu glasulu miscatu:
Nu cumva din óste bravule voinice
De multu ai plecatu...?

Junele tresare... vru se dica-altcevá
Dar' se stapēni...
Cându luptámu alaturi cu Rusii la Plevn'a
Braçulu 'mi raní.

Mân'a inamica, mân'a nemilósa
Acelui pagânu

Ce acum'a 'nvinsu si 'n rusine 'lu lasa
Soldatulul românul...

Dîce si arata stîng'a mutilata...
Copil'a palî...

Si-unu torcutu de lacrimi faci'a ei curata
O acoperi.

Soldatu 'n tacere se uita la ea
C'unu sublimu amoru,

'Si uitasé amору, cu nesatiu priveá
Chipu-i rapitoriu...

Asculta voinice dîsè ea petrunsa
De-unu adêncu suspinu

Anim'a-mi se 'néca de-o durere ascunsa
Viéti'a-mi este chinu.

Din vre-o întêmplare intâlnit'ai frate
Pe alu meu barbatu?

Ce si elu cá tine pentru libertate
Se lupte-a plecatu...

Elu se chiama Mircea, e nascutu Gorjanu
Fiiu alu muntfloru

E fiiu de eroi cá Mihaiu, Traianu,
Cá Stefanu, Tudoru.

Ce feliu! Tu esci Flórea, aleasa-i iubita?

Sufletu curatu, blându,
Pe care in vise-i trista si palita
O vedeá veghiându?...

Despre care adesea 'mi vorbeá cu doru
Voiniculu Romanu?...

...Afla copilitia c'alu teu soçioru
Adi e capitanu...

Ce dici? Elu traesce si plinu de iubire
A luptatu mereu...

Plina de-asia cinste mai cu multumire
Portu numele seu...

Dar' de ce voinice vorbele-ti su-curmate
De unu adêncu suspinu...?

Spune-a t'a dorere póte se-am eu parte
Cá se ti-o alinu...

Draga Florióra marea mea 'ntristare
E cá-alu teu iubitu

Ce primí marirea pe câmpulu de onóre
E de-unu braçiu lipsitu!...

Ce vediu!?... E Mircea!... scumpulu meu barbatu!?

O bravu vingatoriu...
Fia printre secolu bine cuventatu
Numele-ti ce-adoru.

Paulina C. Z. Rovinar.

DOMNITI'A ELENA fiic'a lui Stefanu celu Mare.

(Urmare.)

Fericirea betranului tata bunu a lui Stefanu celu Mare, erá la culme, vediendu pre fiic'a s'a viitoria muma tiarina si nepotulu seu Dumitru viitoriulu tiaru alu Rusiei.

Tiarulu erá dintr'o vreme fórté iritatu asupr'a ginerului seu, asupr'a principelui dela Kiew, cá-ci elu ademeniá pre fiic'a tiarului la ritulu romanu. Stefanu celu Mare cuscru alu tiarului, rasipesce pe indemnulu tiarului Braslavi'a.¹⁾ Principele litvanu se ostesce asupr'a lui Stefanu celu Mare, dara tiarulu Ivanu iutrevine si principele renuncia, respundiêndu: „Eu pururea amu nadajduitu, cá ginerele 'ti-e mai scumpu de cátu cuscru, dara vedu din contra.”²⁾

Tiarulu 'si iubiá fórté pre soçia s'a, pre Sofi'a. Confinarea ei si portarea ei rece cu densulu 'lu pusé intr'o lupta mare. Tiarulu î-i iertá cu bucuria escesele ei pentru fiiulu ei Basiliu; ea veni éra la influinti'a ei de mai inainte. Dara cu atát'a mai reu a fostu cu nor'a lui, cu domniti'a Elen'a, pre care urá ea cu totulu. Sofi'a sciuse a convinge pre tiarulu, cá Elen'a si partisanii ei, suntu revoltanti ai voiei lui si inimicii ai ei si copilului ei, lui Basiliu. Sofi'a cereá mórtea capiloru partidei moscovite si a Elenei. Tiarulu dadu lui Basiliu titlulu de mare cneazu alu Nowgorodului si Pscov, de sí locuitorii din Pscov protestara, de a nu stricá unitatea tierei.³⁾

Pre principele Patrikeev, veru alu tiarului 'lu calugari tiarulu pre indemnulu Sofiei si descapitá pre principele Riapolowski, ginerele lui Patrikeer.⁴⁾ Resulta deci cá Sofia sciuse a crede pre Tiarulu, cá domniti'a Elena uneltiá la o revolutia in tiéra, in caus'a fiiului ei, lui Dumitru, despre ce inse nu póte se fia vorba, de órece erá declarat formalu de principe de coróna alu Rusiei.

Referintiele tiarului catra Elen'a se mai ascutira prin purtarea principelui de la Kiew, Alesandru, care erá ginerele lui. Ginerele tiarului siliá contr'a tratatulu de maritigiu pre fiic'a tiarului la religia catolica si tramitiá episcopi pre la principii Rusesci spre a-i indemná a trece la legea catolica. Si sciutu este, cá Elen'a simpatisá si ocrotiá sect'a caraitica din Rusi'a. Tiarulu cerea intrevenirea lui Stefanu celu Mare, care stá in inrudire cu famili'a Olelcovici. Despre ast'a audîmu din scrisórea lui Stefanu celu Mare catra Alesandru, urmatórele, ce-i adusé Constantinu Diaculu pre la anulu 1498.

„Tiarulu aruncá tóta vin'a asupr'a milostivirii vós-tre,” — dicîndu — „cá cându a-ti tramisu milostivirea

¹⁾ Karamzin, ib. f. 363. ²⁾ Idem ib. f. 363. ³⁾ Hajdau ib. f. 318. ⁴⁾ Idem, ib. 16.

vóstra pre boierii vostri la marele principe alu Mosevei, cá se luati milostivirea vóstra cu densulu iubire si se inchiet tractatu si se dèe dupa tine si pre fiic'a s'a; si a-ti luatu cu elu iubirea si inchietu tractatu si a-ti sarutatu crucea, éra despre fiic'a lui au vorbitu boerii tei cu boerii lui cumu se fie pentru fiic'a lui, si se tíia legea greaca si ai datu pentru acést'a si unu inscristu alu teu intaritu, cá fiic'a lui se tíie legea greaca si se nu-o sílesci ca legea romana si tu, dupa inscristulu intaritu de tene si dupa cum boerii tei au vorbitu, lui nu-i implinesci nemica: pre fiic'a lui o sílesci se tréca la legea romana, éra numele lui 'lu sertii, nu asia dupa cumu a-ti scrisu in tratatu, si catra inimicii lui, catra fii lui Ohmat, trimiti si-i aduci asupr'a lui si catra alti inimicii ai lui tramiti spre reulu lui si in alte multe lucruri nu-i implinesci dupa tractatu si sarutarea crucei.⁴ Éra acuma ai incetatu a te mai tiene de cuventu; si la fiic'a lui ai tramisu pre episcopulu de la Smolense, carele s'au lapedatu de legea greaca, si pre episcopulu Vilnei si calugari Bernardini cu acee'a, cá ea se se lepede de legea greaca si se tréca la legea romana. De asemene si la principii si boierii rusesci si la intréga Rusi'a, care tiene legea greaca, ai tramisu pre acela-si episcopu dela Smolense si Vilna si li-ai vorbitu din partea t'a, cá se tréca la legea romana; pentru ace'a, díce, cá s'au intemplatu intre voi acele lucruri, era elu lasa cu voi iubire.⁵ — „Si acum amu tramisu pe solulu nostru, Costea Diaculu, la milostivirea vóstra, si totu pe densulu l'amu tramisu si la marele principe alu Mosevei, pentru ace'a si sujerare a milostivirei vóstre, ce vi s'au facutu din partea lui.“ (Czctenia pri mosc. un. nr. 3. 1847. Codrescu, Uricar, t. 3, f. 78—82, pastratu in archiv'a statului din Petersburg in sect. „Mitrica Litvaniei, Acta magn. Ducat. Litv. Cond. VI f. 224—226.)

Éra intr'unu respunsu alu principelui Alesandru Olelcovici catra Stefanu celu Mare cetimu:

— „Mai inainte amu tramisu la tine pre solulu nostru, cá se-ti spuie despre nenorocirea, ce ni s'au causatu de catra socrulu nostru si de catra cáscrulu teu, marele principe alu Mosevei, cumèa au calcatu tractatulu seu in sarutarea crucei, fora nici unu feliu de insciintiare au tramisu in tíer'a nóstra pre ómenii lui cu putere, cetàti insemnate si provincii de ale nóstre au luatu si au pusu pe ele stapànire, si daune mari ni-au causatu; si milostivirea t'a, in ace'a lucrare a nóstra ai tramisu la elu pre solulu teu aducându-i aminte, cá elu se incetéza dela ațelu gându si voia s'a si pentru daunele ce au facutu tíerei nóstre se ne desdaunedie.“ etc. „Se ve sêrguiti“ — „dupa inscristulu si juramentele t'ale ce le ai cu noi, cá se ne sfatuiti si se ne ajutati contr'a ațelui inimicu alu nostru.“ Éra despre fiic'a t'a si despre nepotulu teu voru insciintiá mai pre largu solii tei, cu ce cinste suntu tratati.“ Czcten. pr. m. u. 1847, nr. 3. Codrescu, Uric. t. 3, f. 77—78 pastratu in Archiv'a sta-

tului din Petersburg. sect. Mitrica Litvaniei. Acta magn. Ducat. Litv. cond. VI f. 224.)

Stefanu celu Mare impacà pre tiarulu la ace'a, cá déca Alesandru va face ace'a, ce promise, elu se inchie pace, éra déca nu, „tu vei tramite si la noi, cá si eu dupa inscristele tratatului si dupa sarutarea crucei se ve ajufu si se navalescu asupr'a loru, si tu aduti aminte: déca ai tramesu pre solii tei la noi, Ioan Berson si Balitin Diaculu, si ei ne-au spusu din partea t'a, cá noi se inchiemu pace cu marele principe Alesandru alu Litvaniei, ginerelui teu, cá tu ai inchiatu pace cu elu si amu sarutatu crucea si amu facutu cu elu [tratatu.“ (Czct. etc. Codrescu, ib. f. 75—77.)

Vediendu tiarulu in ast'felu de impregiurari si pre nor'a-s'a Elen'a simpatisandu cu Caraititii, ai càroru doctrine le aperá ea cu caldura, se portá si mai rece cu ea. Infulinti'a lui Stefanu celu Mare slabi cu totulu si tiarulu se aruncà cu totulu in brațiele soției s'ale dreptucredintiose. Capii Caraitiloru fura departati unulu dupa altulu dela curtea tiarului, si inlocuiti cu partisanii Sofiei. Incepura si prigonitorile Caraitiloru. Zosima se retrase din scaunulu metropoliei si loculu lui ocupa egumenulu fanaticu Iosifu Volkolamski, unu partisanu alu lui Basiliu. Domniti'a Elen'a erá deci cu dreptu nemultiamita si scárbita asupr'a tiarului. La an. 1502 luà tiarulu lui Dumitru dreptulu de mare principe de coróna si opri de-a fi amintitu la rogatiunile basericesci punèndu-lu in fere; Dumitru numerà 18 ani.¹⁾ Pre domniti'a Elen'a o confinà inse in camerile ei. Karamzin díce: aproape la 3 ani veduv'a princesa Elen'a se aflá in mediloculu curtii Mosevei impreuna cu fiulu ei Dumitru cá in surgusica parasita de pretinii de mai nainte amenintiata de reau'a plecarea a cneazului si de ur'a Sofiei, póte cá se voru fi descoperitu din nou neertate cercari a Elenei séu vorbele nemesurate a nemultiamirii ei, a scarbitu pre socru seu, séu cá s'a infaçisiatu norá-s'a in chipu de o periculósa uneltitóre de complotu: nu scímu.“ — Dumitru — nu potea fi insemnatu uneltitoriu alu maicei s'ale, si de ar' fi fostu ea adeveratu vinovata. Noródului i-i pareá reu de elu, dara nimenea nu indrasniá.²⁾ Dupa dóue díle se declará Basiliu de mare principe de coróna alu Rusiei sub ceremoniele obicinuite. Hanulu tatariloru Mengli-Ghiredi pretiuulu lui Stefanu celu Mare, interveniá pre la tiarulu, dara tóte fura inzedaru. Cneazulu i respunsè cu recéla: „Ce-ti pasa.³⁾ Mi'l'a mea a suitu pre nepotu la trépt'a de domnitoriu, éra némulu l'a scoboritu, cáci elu si maica-s'a s'a superatu, se inainteze acei, cari slujescu si aducu placere, ér' care se pórtá cu grosietate pentru ce se se inaintedie.“⁴⁾

¹⁾ Karamzin, ib. f. 370. ²⁾ Idem ib. f. 370. ³⁾ Hajdán ib. f. 318. ⁴⁾ Karamzin, ib. f. 370.

Stefanu celu Mare erá fôrte scarbitu de sôrtea ficeii s'ale, care cu cele mai frumóse sperantie s'a dusu la Moscva. Betrânetiele lui inse nu-i permiteáu o actiune contr'a Rusiei, care erá despartíta de Moldov'a prin Tartari'a, Poloni'a si Litvani'a. Dara chiar' atunci sosiáu in Moldov'a solii Dimitrie Ivanov Larew, fiulu lui Ivanu Paleogului Pala¹⁾ si Metrofanu Tedorov Caracearov, cari duceau din Itali'a artisti si mesteri in Rusi'a. Intre acesti mesteri se aflá si renumitulu architectu Alevisi. Stefanu celu Mare î-i oprí si-i inchise in Sucév'a cá respunsu pentru tratarea ficeii s'ale Elen'a si nepotului seu Dumitru. Cu mare greutate audí despre prinsórea loru tiarulu; elu tramise pre solulu seu Obasiov la Stefanu cá se-i lese. Dara Stefanu celu mare î-i refusá cererea si opresce si scrisorile adresate in asta privintia catra Mengli-Ghirei.²⁾ Tiarulu poruncesce solului seu din Cafá, Alesandru Golohvastro, cá se cercetedie in Cafá despre tóte vestile pentru Mengli-Ghirei, „cumu este elu cu Litvanulu si cu Volochulu, si cum este Volochulu cu Turculu si Litvanulu si unde vá fi Litvanulu ce lucrédia elu si „ce se lucrédia acolo.“³⁾ Intre acei'a se adresara si captivii soli din Sucév'a catra Mengli-Ghirei prin fabricantulu Dachar, cá se tramita dupa dânsii si se-i aduca la dânsulu.“ Mengli-Ghirei promisè, dara acú nu póte cà-i ocupatu.⁴⁾ Aducându solulu dela Cafá tiarului vesti bune, cerú intrevenirea fiului Sultanului Biazet, ce erá sultanu la Cala, si a hanului tataru pentru eliberarea soliloru sei din Sucév'a. Fiindu Stefanu celu Mare aprópe de mórtea s'a, eliberara la a. 1504 pre solii si mesterii tiarului, pre cari i dusè din Sucév'a trimisulu tatarescu Afez la hanulu tatariloru. Acest'a î-i espediá apoi la Moscva. Despre afacerea acést'a însciintiéza Mengli-Ghirei ast'feliu pre tiarulu prin solulu seu Avanciucu Afez:

„La voevodulu Volochiloru suntu ómenii mei, Dimitrie si Mitrofanu si mesterii cu dânsii, amu tramisu solu pre unu omu, care fôrte multa istetíme scie si multa pricepere, ori ce au facutu, cu ce mescesiugire se iae pe acei ai mei ómeni si mesteri din manile Voevodului si se-i trimata, si ai dîsu cá nu mai omu de buna pricepere, si nu este cu potintia a luá din mânil Voevodului ómenii si mesierii mei.“ Ai dîsu: „pre acelu omu alu teu, care ar' scote pre acei ómeni si mesteri ai mei dela Voevodu, si pre acelu omu tramitelu la mine, la fratele teu.“ Si acumu eu fratele teu, am tramisu pre unu omu alu meu de-aprópe pre Afez, si elu ducându-se au ernatu acolo, si sau indatoritu si au cheltuitu totu si cu mare greutate luandu-i de acolo, i-au adusu si numai se nu fi fostu acolo Asanciuc Afez, ómenii tei si mesterii n'ar' fi mai esítu din tiér'a Volochiloru, si acumu éra-si pe acelu, omu alu meu Asanciuc Afez l'am tra-

misu solu la tene, la fratele meu cu cnejii si cu ómenii tei etc. (Czcte. pr. m. u. 1847. Codrescu, ib. f. 94—95).

Intr'a 18/1 1504 mori in scarb'a cea mai mare domnit'a Elen'a in vârsta de 40 ani in Moscva. Ea se inmormentá in beseric'a s. Inaltiari.¹⁾ Totu in acel'a-siu anu muri si tiarulu Ivanu III, care inaintea mortii sale agratiá pre Dumitru. Tiarulu î-i dîse plinu de remuscare: „Amu gresítu inaintea t'a, iérta-mi crudímea: Esti liberu du-te si domnesce.“²⁾ dara ómenii lui Basiliu 'lu prinsera indata si-lu inchisera,³⁾ unde fú tienutu intre crudímele cele mai straşnice pana la mórtea s'a. La 14/2 1509 muri Dumitru, acestu omu, ce in viéti'a s'a n'a facutu nimerui'a reu, si care apartienendu stârii celei mai inalte erá osânditu de sôrte a petrece din copilaria s'a frageda in inchisóre, tratatu aci cu cea mai mare crudíme. „Vediendu-lu dejá mortu Basiliu î-i recunoscú cu o amara derisiune intarziatulu titlu de tiaru alu Moscvei, si-lu inmormentá cu o pompa esagerata inatedral'a S. Mihailu, alaturea cu cript'a tiarului Ivanu III (Hajdâu ib. f. 326.)

Câtev'a luni dupa mórtea Elenei muri si Stefanu celu mare intr'a 2/7 1504, plinu de mâchuire asupr'a sôrtei ficeii si nepotului seu, cumu si dupa o viétia lunga plina de lupte si lucru pentru tiér'a s'a. „Cuscruulu meu,“ dîcea adese Stefanu celu Mare, de tiarulu Ivanu III „e unu omu curiosu; siede acasa, se veselesce, dorme liniscitu si triumfa asupr'a duşmaniloru.“ „Eu de-a pururea calare pe câmpulu bataliei cu greu 'mi potu aperá tiér'a. (Gerbenstein, Coment. f. 8: „Stephanus, crebo in convivii eius mentionem faciens diceret: illum domi sedendo, et dormitando imperium suum augere; se vero pugnando quotidie vit limites defendere posse.“) Stefanu denumí la mórtea s'a de mostenitoriulu seu pre fiulu seu Bogdanu, câlcandu cu ast'a dreptulu primu nascutului seu Alesandru, fratelui Elenei. Alesandru muri intr'a 25/7 1496 si lasá unu fiu in fasia cu numele Stefanu. Venindu Bogdanu la domnia Stefanu erá silitu se fuga cá baiétu in strainatate. Selbatecindu-se acolo 'lu pusè sultanulu Suleiman cu fortia cá domnu alu Moldovei in loculu lui Petru Raresiu. Din caus'a crudímlorulu lui 'lu numi poporulu „Stefanu Locusta.“

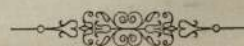
Dionisiu O. Olinescu.

Déca...

Déca crud'a suferintia ce mi-a fostu sora 'n viétia,
Me-ar' lasá si-ar' pasí 'n locu-i fericirea ce dorescu,
Déca dulcea mea iubita cu surisu dulce pre faía,
Mi-ar' sioptí cu versu de ângeru: George draga te iubescu! —
Fericire adevérata, n'am aflatu — asiú dîce eu —
Neferice-i celu ce vede suspinandu poporulu seu!

G. Simu.

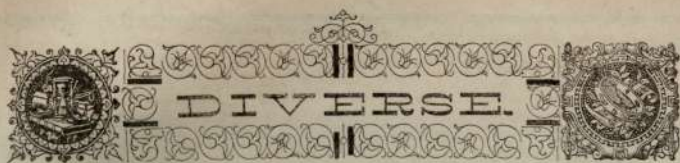

¹⁾ Codrescu Uricar. t. III. not. f. 90—91. ²⁾ Actele Crimului nr. 2. f. 944—947. ³⁾ Czcte. pr. m. u. 1847 t. 4. ⁴⁾ Czcte ib.

¹⁾ Hajdâu, ib. f. 325. Czcten. ect. 1847, IV sect. 2 p. 146.

²⁾ Hajdâu ib. f. 326.

³⁾ Herberstein p. XI.

Adunarea generala a Asociatiunii transilvane pentru liter. si cult. poporului romanu, tiena estu-anu la Orastie a fostu unu siru necurmatu de festivitati. Inca din demaneti'a dilei premergatorie au inceputu a sosi ospetii din departarile cele mai mari. Mai antaiu de toti desu-de-demanetia au sositu din Sibiu Illustr. d. v.-preside, Iacobu Bologa, dlu secretariu I. Georgiu Baritiu si dlu secretariu II. D. P. Barcianu cu soçi'a s'a si din Gherl'a redactorulu acestui diariu si dlu Canonicu Vasiliu Popu cu nepotele s'ale. — Comitetulu de buna-primire ni-au intempnatu la gara cu unu cordialu „Bene ati veuitu!” — De carete era preste tota asceptarea bene ingrigitu. — In ser'a acelei'asi dile pre candu acum sosisè unu numeru frumosu de membrii si ospeti din tote partile — ni-amu intr'unitu la „Hotelulu nationalu” pentru de a ne revede vechi cunoscuti si de-a face cunoscutia cu cei ce nu ne intelniseramu inca in vietia.

— In 5/17 Augustu dupa sevèrsirea santei liturgie, la sfèrsitul carei'a dlu protopopu I. Hannea, in o cuventare scurta dar' bene-espresa, desfasiora poporului salutarulu scopu alu Asociatiunii invitandu-lu se iee parte la desbaterile acestei adunari in numeru catu de mare, — la 10 ore Illustr. D. Iacobu Bologa' a chematu prin o comisiune de 6 membrii se infaçiosieza in beseric'a rom. menita pentru intrunirea acestei adunari gen. si prin o cuventare potrivita, in care facu o mica revista a inceputului si intregu trecutulu de 23 ani a acestei asociatiuni, deschide adunarea generale de estu anu a asociatiunii. — Dupa acèsta cuventare desu aplaudata de numerosulu publicu ascultatoriu, — dlu Dr. A. Tincu multimesce in cuvinte caldoroze membrilor asociatiunii si tuturor ospetiloru pentru osteneçia ce si-au luat de a se intr'unu estu anu in orasiulu Orastie, inchiandu cu „Bene ati venitu in mediloculu nostru!” —

Se incepe apoi ordinea dilei dupa Programu. Anume se alese antaiu Comisiunea pentru inceperea taxeloru restante si curente dela membrii vechi si pentru inscrierea membriloru noi, in personele dloru V. Popu canonicu in Gherl'a, I. Mihaiu avocatulu si I. Mihaiu proprietariu in Orastie. Comisiunea dupa o lucrare de ¼ ora pe catu tempu s'a intreruptu siedinti'a, raportèza c'a s'au incassatu:

Dela 2 membrii fundatori 400 fl., dela 6 membri ordinari pe vietia 600 fl., dela 34 membrii ord. noi (à 6 fl.) 204 fl. si dela 14 membrii ord. vechi (à 5 fl.) 70 fl., si dela 2 membrii ajutatori 6 fl. in totalu 1280 fl.

Membrii fundatori noi suntu: Nicolae Fekete Negrutiu, redactoru in Gherl'a 200 fl. v. a. Dr. Ioanu Mihaiu avocatulu in Orestia 200 fl. v. a. Membrii ordinari pe vietia cu taxa de 150 floreni v. a. dnii: Avramu Mihaiu, medicu din Bucuresci; Lazaru Bintintianu farmacistu din Bèrladu in Moldova; Aurelu Iosifu Ciura farmacistu din Bucuresci; Gligore Popdanu capitaniu in retragere; Ioanu Mihaiu proprietariu in Orestia; Silviu Demianu proprietariu in Balsia.

D. secretariu II. Dr. D. P. Barcianu cetesce raportulu generalu alu comitetulu Asociatiunii despre activitate sa din anulu trecut.

Urmèdia conformu programei, alegerea unei comisiuni de 5 membri pentru examinarea proiectulu de

budgetu pe anulu viitoriu, si-a altei comisiuni de 5 pentru examinarea propuneriloru.

Se alegu in comisiunea pentru budgetu dnii: I. Lazariciu, Avramu Pecurariu, Protopopulu Ionu Papiu, Laurianu Barcianu si Sava Borha; èr' in comisiunea pentru propuneri: dnii Fr. L. Hossu, Bar. Ursu, adv. Nicolau Barbu, Dr. Ionu Metianu si N. F. Negrutiu.

Presidiulu anuntia, c'a a intratu la comitetu o disertatiune, care fiindu examinata, este admisa pentru a se ceti in adunare. Autorulu disertatiunii d. Severu Axente inse declara, c'a disertatiunea sa, fiindu menita pentru plugarii sateni, cari la acèsta siedintia suntu representati in numeru forte micu isi amèna cetirea disertatiunii pentru alta adunare, èr' la cererea dlui G. Baritiu, se invoiesce ca ea se fia publicata in foi'a Asociatiunii „Transilvani'a.”

— Ser'a a avutu locu inaintea unui publicu curatu romanescu, unu Concertu bene-arangiatu, care a reusitu mai pre susu de ori ce sperantia. Mai pe largu urmèdia in Corespondenti'a de mai josu.

— In 6/18 Aug. s'a tianutu siedinti'a II, care a fostu un'a din cele mai interesante. — S'a cetitu mai multe telegrame de felicitare sosite din cele mai departate parti ale tierii. — Comisiunea pentru incassarea de taxe si inscriere de membrii raportèza c'a s'au incassatu cu totul 1322 fl. si s'au inscriu inca 11 membrii noi.

Trecandu-se apoi la ordinea dilei, raportorulu comisiunii insarcinatè cu formularea propuneriloru, red. N. F. Negrutiu dà cetire raportulu acestei comisiuni, si adunarea primesce conclusiunile acestei'a dreptu basa pentru discutiunile speciale.

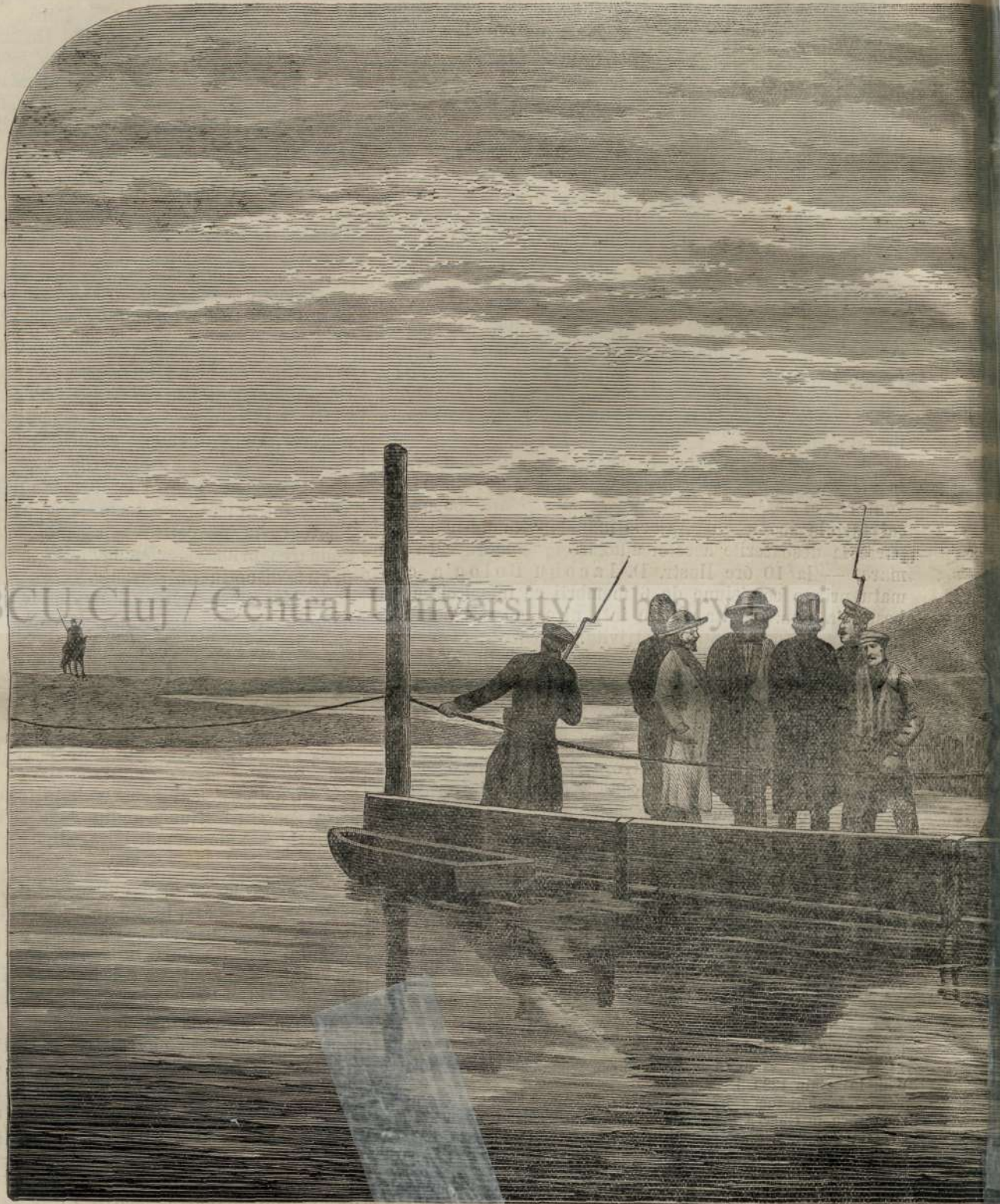
Mai alesu trei dintre propunerile comisiunii dau nascere la nise discutiuni pe catu de vii, pe atatu si de interesante.

Comisiunea, luandu actu de raportulu comitetulu, aproba cele cuprinse in elu si propune, c'a adunarea se se unesca si ea cu acèsta aprobare, adauga inse, ca pe viitoriu comitetulu se fie cu cea mai mare strictetia in ceea ce privesce acordarea de imprumuturi. — Se primesce.

S'a luat mai departe hotarirea de a pune dreptu basa pentru gestiune anulu solaru, urmandu a se incassa taxele de membrii in rate trimestrale de câte 1 fl. 25 cr. in 1 Ian. 1 Apr. 1 Iulie si 1 Oct. a anulu.

Se primesce apoi dupa, discutiuni mai lungi, dar' fara de modificare, propunerea comisiunii, ca pe viitoriu organulu asociatiunii „Transilvani'a” se nu li se mai tramita gratuitu de catu membriloru onorari si celoru pe vietia, remandu c'a cei alalti membri se platèasca pentru foia 1 fl. èr' acei'a care nu suntu membri 3 fl. pe anu.

Totu fara de nici o modificare se primesce propunerea comisiunii si cu privire la scòl'a de fete ce urmèdia a se infintia in Sibiu. — In cursulu discutiuniloru acèsta propunere a fostu pusa in legatura cu cestiunea subventiuniloru ce li s'au datu pan' acum mai multoru scoli, intre care cea din Lapusulu-Ungurescu, cea din Sîmleu si cea din Câmpeni. — Adunarea generala inca in anulu trecut a hotaritu se se cheltuièasca o suma de 30,000 fl. pentru zidirea unui localu de scòla in Sibiu cu internatu si sali de prelegere. In curèndu inse Comitetulu s'a incredintiatu, c'a sum'a de 30,000 fl. nu e indestulitòre. Presentandu dar acumu planurile zidirei, cere se se acorde inca 10,000 fl. — deci cu totul 40,000 fl., si se fie autorisatu a face in casu de trebuintia din cass'a asociatiunii unu imprumutu si a deschide liste

Deportarea nihilis

...ru in Siberia.

de subscripțiune, pentru-că se implinésca ceea ce va mai trebui preste acésta suma. — Comisiunea propune, cá adunarea se acorde aceste 40,000 fl. si se-i deé totuodată comitetului autorizatiunea de a face imprumutul si de a deschide listele de subscripțiune. — De sine se întielege inse, ca comisiunea propune totodata se se sisteze subventiunile date pana acum'a la alte scoli. — Acésta propuneré afla opositiune din partea unor'a dintre membrii din Muntii apuseni, dintre cari dlu R. Pattiti'a admitiendu, ca infintiarea unei scoli de fete raspunde la o trebuintia simtita de toti Români, propune, cá acésta scóla se se instaleze in cas'a, pe care o are asociatiunea ori se se adapteze acésta casa pentru-că se póta fi întrebuintiata ca localu scolaru si internatu totodata. — Acésta propunere e combatuta de dnii Baritiu, Cosm'a si altii, si din explicatiunile ce se dau cu acésta ocaziune resulta, ca actual'a casa a asociatiunii aduce unu venitu de 7% din capitalulu investitu in ea. Prin urmare, chiar' daca ar' puté se fie întrebuintiata ca localu de scóla, nu este interesulu asociatiunii se se faca acést'a. — Se primesce dar' propunerea facuta de comisiune.

Urmédia apoi la ordinea dílei raportulu comisiunii búdgetare, cetitu de dlu L. Barcianu. Dupa discutie îndelungata se primesce intocma cum a fostu proiectatu de Comitetulu centralu.

Se procede in sférsitu la alegerea unui controloru si se aclama dlu I. Sterc'a Siulutiu.

Inainte de incheierea siedintiei si totuodată si a adunarei generale si in urm'a cererei facute de red. N. F. Negrutiu si avéndu-se totodată in vedere si dorint'a exprimata in o depesia sosita din Baia-mare, se hotaresce, ca viitórea adunare generala se se fie la Gherla, unde a mai fostu la anulu 1868, adevca acum 16 ani.

— Dupa siedintia ni-amu intr'unitu cu totii la o mésa comuna in umbr'a unei verande din gradin'a hotelului „Szécheny.“ Domnii Dr. Tincu, Dr. Erdeli si Dr. Mih. arangiatorii neobositi ai tuturoror festivitatiloru din Orestie, au aretatu si aici cá pre totu loculu, cá sunt vrednici de multumitele publiculu, care li-se aduceáu din tóte partile pentru buna ingrigire, ce au avutu dloru pana la cele mai mici minutisitati faciá cu publiculu. La ast'felu de mese mari, unde sunt intruniti atáti ómeni cu diferite pofte, este aprópe inevitabilu, a nu produce intr'o directiune sax intr'alta nemultumiri; la bachetulu din Orestie, la care au luat parte si multe dame, n'a ramas nemene nemultumiti. Arangiammentulu bunu, spatiu pentru toti, recóre, mancaru si beuturu bune, musica, care nu te superá, bunu serviciu, cu unu cuventu tóte pentru a produce simtiulu multumirei. Tóastele, se întielege n'au lipsitu, dar' si aceste n'au fostu atáte de numerose si lungi, cá se le audi cu neplacere. Dlu vicepresidentu alu Asociatiunei, consiliariulu alicu in pensiune Iacobu Bolog'a a ténutu primulu, toastu pentru Majestatea Sa imperatulu si regele nostru, music'a a intonatu imnulu imperatescu, care mesenii l-au ascultat stându. Axentie Severu a toastatu pentru cá Romani se aiba nu numai „carte“ dar' se li se deé si „parte.“ George Baritiu a redicatu paharulu seu pentru comun'a Orestie, Dr. Tincu pentru óspeti, P. Cosm'a pentru arangiatorii festivitatiloru din Orestie, protopopulu Hannia pentru dame, Ioanu Slavici pentru poporulu romanu etc. etc. Bachetulu a decursu in deplina veselie pana la 5 óre. — Din partea compatriotiloru nostri Sasi si Unguri, nici unulu din cei invitati n'a luat parte la bachetu.

— Pre la 5 óre ne-amu dusu cu totii in piati'a orasiului, unde ne aseptau pompierii voluntari din Orestie, ajustati cu intregu depositulu loru de instrumente si arangiatu in colóne cu music'a loru in frunte. Comandantulu acestui corpu de pompieri, dlu avocat Samuila Popu a prevenitu publiculu cu multa amabilitate si a dispusu mai ántaiu a se face unu exercitiu de scóla pentru a cunóscé desteriatia pompieriloru si in urma unu alarmu de focu cu supositi'a arderei turnulu pompieriloru. Pe cându exercitiulu de scóla au aretatu pe deplinu harnicia pompieriloru, pe

atunci alarm'a de focu a doveditu promptitudinea, deprinderea, harmonica lucrare si ajustarea perfecta cu instrumente practice a intregi trupe. Acestu spectacolu, la care a asistatu si unu numerosu publicu din Orestie, s'a terminatu cu defilarea trupeí. Corpu pompieriloru voluntari din Orestie este compusu din barbati, cari apartiénu tustreleloru nationalitati conlocuitoare: in partea cea mai mare din Sasi, apoi din Români si in partea cea mai mica din Magiari. Fie-care 'si póta caracterulu insemnatu in limb'a propria; asié Romani „P. V.“ (Pompieri voluntari), Sasi „F. F.“ si Magiarii „Ö. T.“ Comandantulu supremu este Românu, ér' limb'a comandai cea germana.

— Sér'a s'a arangiatu unu balu splendidu in beneficiu „Asociatiunei“ — in spatiós'a sala a otelului „Szécheny.“ care pe la 10 óre erá plina de unu publicu elegantu si curatu romanescu. Petrecérea a duratu pana la 5 óre deminétia. — In tempulu pauzei s'a executatu cu multa dibacie calusierulu prin 12 tineri studenti in costumulu nationalu, sub conducerea dlui Dublesiu.

Cu multa placere am veditu de asemenea la acestu balu unu mare numeru de dame purtandu frumosulu costumulu nationalu romanescu, care siede atáte de bene si copieloru dela tíera si dameloru din salóné, si pe care nu se sfiesce a-lu purtá nici cea dintáia Románea, iubita si gratiós'a Regina a Romániei. — Ne pare bine, ca vedemu acestu fermecatoru costumulu respandindu-se din ce in ce mai multu chiar' si prin partile Transilvaniei si Ungariei, unde mai 'nainte nu erá cunoscutu. Onóre dameloru románe, cari contribuescu la respándirea lui! — Éta si numele cátorv'a dame cari au participatu la acestu balu. — In costumulu nationalu eráu dómnele: Barceanu din Sibiu, — Elen'a Hossu n. Popu din Deva, — Erdeli, Vladu, Mihaiu, Baciú, Dobó din Orestie; — d-siórele: An'a Popu, Mari'a Popu din Gherla, — A. Nicóra din Dev'a, — Octavi'a Demianu din Zlatna, — Romanu din Hatiegu, — A. Filipescu din Turda, — M. Popoviciu, Corvinu, E. Popoviciu, din Orestie. — Necostumate ánele: Lucreti'a Olariu n. Costea din Dev'a, Sabin'a Todea n. Cetatiu din Câmpeni, Orbonasiu, Popu, Moldovanu, Ziunea, din Orestie, Bontescu din Hatiegu, Leontiu'a Negrutiu din Blasiu, — dsiór'a Cosieru din Alb'a-Iuli'a si altele mie necunoscute.

— In 7/19 Augustu la 9 óre, cei ce ne aflámu inca in Orestia, vre-o 50 insi barbati si dame, amu plecatu conformu programei cu 12 trasuri, in excursiune spre Huniador'a. Sosindu cu totii pe la 12 óre in opidulu Huniador'a furamu primiti de unu mare numeru de orasieni, in frunte cu primariulu George Danila, románu. — Indata dupa sosire, ne urcaramu spre vechiulu cuibu alu Corviniloru, spre castelulu lui Uniade, ce se afla intr'o infundatura de deluri pe o cósta romantica, de-a-supr'a orasielului. Aici castelanulu, unu Germanu, care vorbiá binisioru si romanescu, ne-a purtatu prin tóte salile, turnurile si coridórele astadi cu totulu pustii ale castelului, care precumu se scie a fostu nu de multu distrusu de focu remánéndu din trensulu numai paretii goli si stându mai multi ani fara coperisiu, espusu asprimei timpului. Adi e reinnoitu cu totulu pe din afara, si numai din lontru se potu vedé inca urmele catastrofei, prin care a trecut; se facu inse mari cheltueli pentru restaurarea totala a acestei cetatiuie asiá precumu a fostu mai înainte.

Pe unu parete zugravitu din betráni cu diferite portrete si figuri, cari abiá se mai potu distinge, amu veditu si o figura femeiesca, crutiata de urgi'a timpului mai multu decâtu tóte celelalte. Castelanulu ne spuse, ca acést'a este Elisabet'a Margineanu, femeia din poporu, mum'a lui Ioanu Uniade, esplicându-ne totu-de-o-dată legend'a intréga a acestui mare erou, asiá precumu e cunoscuta si traiesca inca si adi in gur'a poporului. Chipulu acestei femei si costumulu ei e curatu romanescu.

Esîndu din castelu, amu fostu întempinati de consilierulu de mine si directorulu versatôrei dlu Filtsch, care cu multa bunetate ne-a condusu prin intregu etablimentulu colosalu alu fabriciei. Cu deosebitu interesu amu visitatu drumulu feratu pe frîngîii de sîrme, care trasportă petr'a de feru si carbonii la o distantia de 31 kilometrii. Fabric'a se folosese de o turbina in locu de masini de vaporu. In urma dlu directoru ne-a facutu partasi de spectacolu prea interesantu alu curgerii masei de feru din cuptore. Erău aprôpe 4 ore, cîndu partasii escursiunei alergarăm la ospetarie pentru a luă prândiulu. Acî aflaramu o masa intinsa pentru 60 de persone, si fie-care fara multa ceremonie caută se se asiedie pentru a multumi si poftete trupesci. Mîncarea eră rea, dar' umorulu si vesel'ia ce domniă in societate, a intocmitu-o; si par'ca amu fi gustatu mancarile si beuturile cele mai bune cu atât'a voie ne-amu pornita pe cale indereptu la Orestie, unde sér'a ne intr'unirăm la „Hotelulu Nationalu“ pentru de a ne oftă unu sinceru „Remasu bunu!“ — urmatu de: *La revedere pe anulu urmatoriu in Gher'a!*

* * *

Primimu cu placere si publicamu cu bucuria si corespondent'ia de mai josu relativu la

Festivitatile din Orastie. 19. VII

Cu doru asceptăm cei din comitatulu Huneadorei Adunarea „Associatiunei transilvane,“ firesce, judecu dupa mine, . . . fiindu-că in realitate pugini se infăciara acolo dela noi.

Numai in sér'a Concertulu potui sosi in Orastia. Eră dejă 8 ore, nu sciăm se me apucu se mînăncu cev'a ori se-mi facu toalet'ta, — de-o-camdata nu poteam cu doue, — că femee, 'mi alesei deci lucrulu din urma, promitiendu-mi mereu, că acusi o se-mi potolescu fômea cu confecturi musicale.

Intrându in Sala numai decātu me intimpină o bucuria — intêlnirea unui vechiu amicu alu meu. Ce dice? — va cugetă pôte cineva — amicu si nu amica? — Da, cu permis'ia Dvôstre . . . nu-i sminta de tipariu acést'a . . . ci e asia cum dîsei!

Se ve descriu fidelu concertulu?

Nr. 1. a fostu „Sermana frundia;“ corulu mixtu cantandu acést'a piesa, a fostu la inaltimea s'a, nu pentru că me rogu a statu dóra susu pe unu podiu inaltu de-unu metru . . . ci pentru că a cantatu intr'adeveru bine. „Sermana frundia“ are o musica de totu placuta; 'mi inchipuîi la momentu o frundiulitia ingalbenita mênata de vînturi, eră pe-aci se me indiosieszu de cumv'a vecinulu meu de-a stêng'a, cu glumele s'ale nu me abateă dela asia gînduri nestrăsnice. Vedeti ce bine-i, de-a aveă vecini buni? „Honi soit qui mal y pense“ si cine-i malitosu, acelui'a nu-i spunu că ce a mai urmatu. Si ati fi pagubiti pentrucă au fostu doue dame gentile dn'a Vladu n. Baritiu si dsior'a Popovicu, cari au esecutatu cu multa precisiune pre pianu Ouverture din Stradella.

A cântatu apoi distinsulu nostru artistu Dlu G. Dima „Grenadirii“ de Schumann. Acést'a e unulu dintre classicii de frunte; compositiunile lui suntu fora pathos falsu, dar' cu atātu mai profunde, tôte emanatiuni ale sufletulu, ér' dlu Dima este unu demnu interpretu a musicei lui Schumann.

Dlu Isai'a Popu a delectatu publiculu cu vócea s'a sonora. „Ciobanulu“ a trebuitu se-lu repete.

Dlu Unguru a gâcitu de minune gustulu publiculu esecutandu cu multu animo pe flauta unu „Potpouri romanu.“

Si éra corulu mixtu la inchiare, — astfeliu e natur'a lucrurilor . . . unu adeveratu cercu filosofalu, că unde e inceputulu acolo si sfêrsitul séu cu alte cuvinte . . . dar' se lasu intieptiunea de frica se nu me mai potu descercă din ea, si se dicu că corulu mixtu a terminatu concertulu cu cânteculu Ciocartliei, ce a seceratu aplause meritate din partea ascultatoriloru, — fie dîsu spre laud'a dlui Branga conducatoriului zelosu alu corului.

Dupa concertu cei mai multi s'au intr'unitu in gradin'a dela otelu.

Ne-am pusu si noi la o mésa, music'a țiganiloru voiă a ne veselî, inse trompet'a strigă asia de tare încātu sunetele sororeloru ei abia se mai audiău de gur'a ei. Taceăm, asceptăm că dóra a tacé si ea, in cele din urma mersé cineva se-o róge se mai lase, se mai slabésca . . . dar' oh! unde poti pune stavila ambitiunei unei trompete, ce vrea că totu ea se duca vorb'a! . . .

Luni deminétia la beserica la adunare. Pentru noi femeile a fostu deosebitu interesantu, căci s'a vorbitu despre edificarea institutulu superioru de fete in Sibiu. Dlu Baritiu a vorbitu in interesulu fetitiloru. Ds'a a dîsu că Associatiunea transilvana s'a ingrîgitu numai de fetiori, acum'a a ajunsu inse la culmea misiunei s'ale indreptandu-si atentiunea si asupra fetelor.

Ne venia se mergemu se ne inchinamu inaintea dlui Baritiu, dar' sciti, in beserica nu poti dá totu-dea-un'a cursu liberu entusiasmulu, ast'feliu ne-am marginitu la unu „Se traiésca!“

La 3 ore d. a. s'a tienutu banchetulu la care a luat parte domni si dómne, dlu v.-presiedinte a tienutu unu toastu in sanetatea Majest. S'ale Imperatulu, éra music'a a cântatu Imnulu Austriacu.

La 6 ore ne-am dusu cătiva, fiindu invitati la domnisiór'a Torma spre a vedé collectiunea Archeologica, ce intru adeveru are mare valóre. Suntu obiecte unice in feliulu loru de cari nu se mai afla numai in sepaturile dlui Schliemann.

Din acele obiecte se vede că vechii locuitorii ai acestei tieri erău de origine Traci că si Troienii.

Ne-a aretatu bucati Keramice, reprezentandu pre dieulu babilonenu Baalu unitu cu Astarte séu Mylitta, — acestu cultu alu luminei, alu dieitatiei sórelui a potutu fi adusu incóce de catra Phönicieni. Unu obiectu ce mi-a placutu fórte a fostu unu chipu de buhna; se scie că acést'a pasere a fostu sacrata Pallas-Athenei, protectórea Troiei; si éta că urmele acelui cultu se afla in Ardealu, nu precum ar' deduce cinev'a de pre tempulu Romaniloru, ci materialulu si form'a primitiva a obiectelorulu lasa a presupune o vreme veche, obscura.

Mai departe vedi securi din periodulu neolitu si vase cu ornamenturi spirale si meandrice si alte motive ce sémêna cu cele din cusuturile tieranelorulu nóstre.

Vedeti inaintea mea pe etagiere suntu intinsi felu de felu de penati, toti reprezentanti a unui vechiu cultu alu acestei tieri, ér' din drépt'a feréstr'a e deschisa, ceriulu se vede frumosu, seninu, si afara umbla o lume néosia romanésca, in costumuri pitoresci; pompierii re'ntorcu cu music'a dela productiunea gimnastica. Colo

muntii 'si inaltia fruntea loru — ah! ei stau de vécuri totu asia nemișcati, a fostu martori la tóte, a vediutu sî poporulu ce a facutu aceste maruntiusiuri o gramada de brósce, matie, penati; . . . cum se ívescu in lume tóte sî éra trecu — trecu in nimicinicie, asia vomu trece sî noi, sî odata preste sute sî mii de ani cine scie cine va stá pre acestu locu coplesitu de sémfri sî gânduri privindu totu la acesti munti.

Ce vedu? M'am intristatu. Dar' ce-mi pasa! las' se sémtiésca, las' se gândésca numai se suspine sî se cugete sî preste vécuri in limb'a romanésca cá sî mine acum! . . .

Me recomendu deci dsiórei Torma sî o rogu se nu dîca cá acesti'a ar' fi parentii nostrii, cari au fabricatu aceste maruntiusiuri primitive. Nu! Stramosii nostri au fostu acei'a cari au lucratu mosaicurile dela Gradiste, acei'a cari au creatu statuele dieiloru cu fácia espresiva sî cu braçia vênjose cá sî ale loru proprie!

Ah! m'am invoiosiatu éra, sér'a m'am dusu la balu. Ce privelisce frumósa. Vreti se sciti cine a fostu regin'a balului? Câte costume romanesci — atâte regine. Noroculu cá nu sum barbatu, nu sciu ce faceám vediendu atâte fete dragalásie incadrate in velu sî galbeniori.

In pausa s'au jocalu sî calusieriulu. Dr'a Torma inca fiindu de fácia, érá incantata de acestu jocu originalu, — am întrebatu-o déca cugeta cá acestu jocu se fia de origine romana? Ds'a mi-a respunsu ínsé: „cá este joculu tracu alui Xenophon.“

Petrecerea a tienutu pana 'n diori.

In díu'a urmatória, adeca Marti s'a facutu excursiune la Huniadór'a.

Lucreti'a C. Olariu.

In atentiunea parentiloru!

Una institutória diplomata din Gherl'a primesce fetitie române spre crescere sî instruire in limb'a magiara sî in tóte studiile scólei elementare (cl. I—VI.) precumu sî in lucrari de mâna (manufacture.) — Fetitiile primescu la cas'a propria a respectivelor institutóre pre lângá conditiunile cele mai moderate: cuartiru incaldítu sî luminatu, vîptu bunu sî o ingrigire intru adeveru parentiésca. — Pentru informatiuni mai de aprópe a se adresá la Administratiunea acestui diuaru care din partesi recomanda cu tóta caldur'a asiediarea fetitieloru la acésta institutória românofila.

Gacitura de siacu.

		ju- N'ai			
		tie- pit, Tot ra-			
la-	ra-	in	me n-	nut	nu se
ai	lu-	sat	Me-	De	tu, lu, ter- m
tu	ai	me-	Virgini'a Germanu.		cu- am tu-
me	nu-	cre-			ri- ru e-
du	to-	tu-	mai	Am	nu ven- fe-
mor-		cá	la-	lu	tie- eit, prea tu,
		Si	m-n-	mai	se bi- se
fe- men-		su		Ve-	men-
tu!		pe	la-	ri-	tu, iu-
si		ci-	In	pa-	tu, pa- sun- mai
cre-		te	ne-	sel	pa- lu,
mi		re	mi	es-	ie- con- la- mi Si tul, sel la-
in		Nu	cre-	re	er' mi- tu- s'au- ni- se La- Si
la-		na	do-	re-	ven- ga- tu, cá cre- am mea am
N.		men-	Si	pa-	re- tin- ta lu Pe-a te- in- tu!
tu!		a-	lit-	'n	du mân-
		Se póte		siop-	al- Dor- iu- gro- pa-
		deslegá			
Sche-		or-	De	sia	ti. dupa saritur'a calului.
				a	pa ce mi bi-

Terminulu de deslegare e 10/22 Septembre. — Intre deslegatori se voru sortiá icóne, carti sî alte objecte de pretiu.

Proprietariu, Redactoru respundietoriu sî Editoru: Niculae Fekete Negrutiu.

Imrimari'a „Aurora“ p. A. Todoranu in Gherl'a.